

DISPOSICIONS**DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA****LLEI 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania.**

El president de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 65 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

I

La situació de les persones amb menys recursos a Catalunya i, sobretot, l'emergència social que ha comportat la crisi econòmica van fer aflorar una iniciativa legislativa popular sobre la renda garantida de ciutadania per tal de promoure una llei que donés compliment a l'article 24.3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. La iniciativa legislativa, que va recollir 121.191 signatures, es va començar a tramitar al final de la X legislatura i ha continuat en l'XI, amb la reformulació de les esmenes presentades pels grups parlamentaris i els treballs subsegüents en la ponència. Davant les dificultats esgrimides per a resoldre alguns aspectes, la mateixa ponència va encomanar a la Comissió Promotora i al Govern de fer els treballs necessaris per a assolir un acord per a l'establiment de la renda garantida de ciutadania. L'acord es va signar el 15 de maig del 2017 i ha estat incorporat al text d'aquesta llei, juntament amb tots els treballs fets en el marc de la ponència pels grups parlamentaris.

La renda garantida de ciutadania constitueix la manifestació de diversos principis: del principi d'igualtat entès com l'eliminació de qualsevol discriminació en l'accés a la prestació; del principi d'equitat, atès que el reconeixement i l'aplicació de la prestació es plantegen com a resposta a la situació de necessitat des d'un vessant de redistribució dels recursos i de discriminació positiva; del principi d'apoderament i autonomia de les persones en societat, entès com el conjunt de prestacions econòmiques i de serveis que les enforteixen i els permeten sortir de les situacions de pobresa i de necessitat, que haurien de ser sempre transitòries i no cronificades, i del principi d'universalitat, solidaritat i complementarietat, ja que se'n garanteix l'accés a totes les persones que reuneixen els requisits exigits, constitueix una manifestació de solidaritat i de justícia social i complementa els ingressos dels seus destinataris quan hi ha una situació de carència de mitjans. Igualment, respon al principi de subsidiarietat, ja que és una prestació que es reconeix quan no és possible accedir a altres mecanismes de protecció, ja sia perquè ha finalitzat la cobertura o perquè no han estat concedits.

La regulació i el desenvolupament de la renda garantida de ciutadania també respon a un altre grup de principis que constitueixen el marc de l'actuació de les administracions públiques en aquesta matèria.

Així, té en compte el principi de responsabilitat pública en l'atenció al ciutadà, ja que la provisió de la prestació s'incardina en el sistema de serveis socials i d'ocupació públics, i la seva disponibilitat i gestió resten garantides per les administracions públiques en l'exercici de llurs competències.

Així mateix, la regulació de la prestació és una manifestació del principi d'estabilitat, de manera que es manté la percepció de la prestació sempre que persisteixi la situació d'exclusió social que l'ha originada i el

CVE-DOGC-A-17201102-2017

compliment dels requisits, les condicions i les obligacions establerts.

De la mateixa manera, té en consideració el principi d'atenció individualitzada. Per això, la prestació ha de respondre en cada cas a les condicions i necessitats particulars de les persones a qui està destinada, sense oblidar, si escau, les peculiaritats dels grups o col·lectius a què pertanyen.

La participació dels destinataris constitueix, així mateix, un principi d'atenció inexcusable. Per això es garanteix llur contribució activa, compromesa i responsable en la superació de la situació, i també llur intervenció a l'hora de programar i desenvolupar els itineraris que es puguin dissenyar per a la integració.

També és, sens dubte, una prestació amb un caràcter de política familiar molt marcat, que protegeix les famílies i els infants de les situacions de vulnerabilitat. El caràcter integral de la prestació dona resposta també a la pobresa infantil que es deriva de l'existència de famílies amb fills en situació de pobresa extrema.

Finalment, es considera també la perspectiva de gènere, amb l'establiment de mesures d'acció positiva que tenen en compte les necessitats especials que presenten les víctimes de violència de gènere.

II

L'augment de la pobresa i del nombre de persones en risc de pobresa és una de les conseqüències greus que ha deixat la crisi econòmica mundial. Es consideren persones en risc de pobresa o d'exclusió social les que es troben en alguna d'aquestes situacions: les que tenen una carència material extrema, les que tenen ingressos per unitat de consum per sota del 60% de la mitjana i les que viuen en llars amb una intensitat d'ocupació molt baixa o nul·la.

Catalunya registra un risc de pobresa i d'exclusió social inferior a la mitjana de l'Estat, però s'ha produït un increment de la desigualtat i un augment de les llars que manifesten que tenen dificultats per a arribar a final de mes.

Cal, per tant, garantir la cobertura de les necessitats bàsiques dels sectors més desfavorits de la població i posar en marxa un sistema de renda garantida que tingui com a finalitat assegurar aquests mínims i desenvolupar la promoció de la persona i el seu apoderament, tant al si de la societat com al mercat de treball, i, així mateix, superar les condicions que l'han dut a necessitar aquesta prestació.

La lluita contra la pobresa i l'exclusió social és un dels compromisos més fermes de la Unió Europea, ja que les desigualtats de renda i la pobresa extrema són assumptes que preocupen i ocupen cada cop més tota la Unió.

Amb la Resolució del 15 de novembre de 2007, sobre l'avaluació de la realitat social, el Parlament Europeu va destacar la cohesió social i l'erradicació de la pobresa i de l'exclusió social com a prioritats polítiques de la Unió Europea.

Així mateix, la Decisió 1098/2008/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 22 d'octubre de 2008, designava l'any 2010 Any Europeu de Lluita contra la Pobresa i l'Exclusió Social i fixava com a objectiu i principi director de l'Any el dret fonamental de les persones en situació de pobresa i exclusió social a viure amb dignitat i a desenvolupar un paper actiu en la societat, i l'accés efectiu d'aquestes persones als drets socials, econòmics i culturals, als recursos suficients i als serveis de qualitat.

En el marc de l'Estratègia Europea 2020, la Comissió Europea fa de la lluita contra la pobresa un element clau de la seva agenda econòmica, laboral i social. Així, la Unió Europea es planteja l'objectiu de reduir en vint milions el nombre de persones en situació de pobresa i exclusió social per a l'any 2020. Val a dir que a la Unió Europea hi ha avui més de vuitanta milions de persones en situació de risc de pobresa, entre les quals vint milions d'infants i el 8% de la població activa.

Per a assolir aquests objectius, la Comissió Europea ha creat la Plataforma europea contra la pobresa i l'exclusió social com a element de compromís conjunt entre tots els estats membres i les institucions de la Unió (i altres parts clau interessades a combatre la pobresa). Entre els reptes o punts clau de la Plataforma i la seva lluita contra la pobresa i l'exclusió social hi ha la promoció d'una renda mínima.

En aquest mateix sentit es manifesta la Recomanació (UE) 2017/761 de la Comissió, del 26 d'abril de 2017, sobre el pilar europeu dels drets socials, que expressa els principis i drets essencials per al funcionament just dels mercats laborals i dels sistemes de benestar de l'Europa del segle XXI. Entre aquests principis hi trobem la renda mínima (article 14), entesa com la prestació adequada que garanteix una vida digna durant totes les etapes de la vida, i també l'accés a béns i serveis de capacitació a què té dret tota persona que no disposi de prou recursos.

L'Estatut d'autonomia reconeix, en el capítol I del títol I, els drets i deures de l'àmbit civil i social, entre els

CVE-DOGC-A-17201102-2017

quals s'inclouen els drets relatius als serveis socials. Aquests drets vinculen tots els poders públics, les disposicions dels quals els han de respectar i els han d'interpretar i aplicar en el sentit més favorable perquè siguin plenament efectius.

D'acord amb això, l'article 24.3 de l'Estatut disposa que les persones o famílies que es troben en situació de pobresa tenen dret a accedir a una renda garantida de ciutadania que els asseguri els mínims d'una vida digna, d'acord amb les condicions que legalment s'estableixen. Així mateix, l'article 37.3 disposa que la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts pels capítols I, II i III del títol I s'han de fer per llei del Parlament.

Així mateix, l'Estatut estableix els principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques i encarrega als poders públics que promoguin les mesures necessàries per a garantir-ne l'eficàcia plena.

La regulació que preveu l'Estatut s'emmarca en la Declaració universal dels drets humans i la Carta social europea. Així, l'article 25 de la Declaració universal dels drets humans de les Nacions Unides, del 1948, proclama que «tothom té dret a un nivell de vida que asseguri, per a ell i la seva família, la salut i el benestar, especialment quant a alimentació, vestir, habitatge, assistència mèdica i serveis socials necessaris» i l'article 14 de la Carta social europea disposa que «a fi d'assegurar l'exercici efectiu del dret a beneficiar-se dels serveis socials, les parts es comprometen a promoure o organitzar serveis que, utilitzant mètodes del treball social, contribueixin al benestar i al desenvolupament de les persones i dels grups en la comunitat, i a llur adaptació a l'entorn social».

En aquest mateix sentit, l'article 22 de la Llei 12/2007, de l'11 d'octubre, de serveis socials, concreta que són prestacions econòmiques les aportacions dineràries que tenen com a finalitat atendre determinades situacions de necessitat en què es troben les persones que no disposen de recursos econòmics suficients per a fer-hi front i no estan en condicions d'aconseguir-los o rebre'ls d'altres fonts. Així mateix, determina que aquestes prestacions econòmiques es poden atorgar amb caràcter de dret subjectiu, de dret de concurrència o d'urgència social.

Finalment, l'article 12 de la Llei 13/2006, del 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, descriu com a situació de necessitat qualsevol contingència que té lloc o apareix en el transcurs de la vida d'una persona i que li impedeix de fer front a les despeses essencials per al manteniment propi o per al manteniment de les persones que integren la unitat familiar o la unitat de convivència a què pertany.

Article 1. Objecte de la llei

L'objecte d'aquesta llei és regular la renda garantida de ciutadania establerta per l'article 24.3 de l'Estatut d'autonomia amb la finalitat d'assegurar els mínims d'una vida digna a les persones i unitats familiars que es troben en situació de pobresa, per tal de promoure llur autonomia i participació activa en la societat.

Article 2. Finalitat i tipus de prestacions de la renda garantida de ciutadania

1. La renda garantida de ciutadania es una prestació social de naturalesa econòmica i percepció periòdica que es configura com una prestació garantida de dret subjectiu i que té com a finalitat desenvolupar la promoció de la persona i el seu apoderament i superar les condicions que l'han dut a necessitar aquesta prestació.

2. La renda garantida de ciutadania és un dret subjectiu, en els termes que estableix la llei, que consta de dues prestacions econòmiques:

a) Una prestació garantida, no condicionada, subjecta als requisits que estableix aquesta llei.

b) Una prestació complementària d'activació i inserció, condicionada al compromís d'elaborar, i, si s'escau, seguir, un pla d'inclusió social o d'inserció laboral, el qual té la finalitat de superar les condicions que han dut a necessitar la prestació i, per tant, deixar la renda garantida de ciutadania.

3. Els poders públics, especialment la Generalitat, han de destinar els recursos necessaris perquè es duguin a terme les prestacions de servei en forma de polítiques actives necessàries vinculades als plans d'inserció i d'inclusió. Aquests recursos han de facilitar itineraris, accions i serveis d'inclusió i integració social per a les persones que necessiten acompanyament i suport de caràcter social, i també polítiques actives d'ocupació que garanteixin el dret de les persones a ésser ocupables. Aquestes actuacions són considerades, a tots els efectes, prestacions de servei.

CVE-DOGC-A-17201102-2017

Article 3. Característiques de les prestacions de la renda garantida de ciutadania

1. La prestació garantida, a què fa referència l'apartat 2.a de l'article 2, és una prestació econòmica periòdica destinada a les persones i unitats familiars que no disposen dels ingressos que els garanteixin els mínims per a una vida digna.
2. La prestació complementària d'activació i inserció, a què fa referència l'apartat 2.b de l'article 2, és una prestació econòmica periòdica, de caràcter temporal, i té com a finalitat la inclusió social o laboral. És avaluable periòdicament, de manera individualitzada, i està lligada a la voluntat explícita dels beneficiaris de dur a terme les activitats del seu pla de treball.
3. La renda garantida de ciutadania, atenent l'objecte i la finalitat de la prestació, no pot ésser objecte de cessió, embargament o retenció.

Article 4. Caràcter complementari i subsidiari de la renda garantida de ciutadania

1. La renda garantida de ciutadania és compatible i complementària amb les rendes del treball a temps parcial, quan els ingressos siguin inferiors al llindar de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya. Inicialment, només és compatible per a les famílies monoparentals amb fills a càrrec i l'aplicació de la compatibilitat fineix amb la generalització de la compatibilitat de la renda garantida de ciutadania amb totes les rendes del treball derivades de contracte a temps parcial. En aquest cas, la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania és per l'import de la diferència entre les rendes del treball i l'import de la prestació.
2. La renda garantida de ciutadania és subsidiària de tots els ajuts, els subsidis, les prestacions o les pensions de qualsevol administració a què puguin tenir dret els titulars o beneficiaris de la prestació, i la renda garantida de ciutadania constitueix la darrera xarxa de protecció social.
3. La renda garantida de ciutadania també és subsidiària dels ingressos de qualsevol mena a què puguin tenir dret els titulars o beneficiaris de la prestació, llevat dels ingressos de les prestacions a què fa referència l'apartat 4.
4. Són compatibles amb la percepció de la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania, i no computen com a ingressos per a determinar el llindar econòmic, les prestacions econòmiques, públiques i privades de dependència, de beques escolars de menjador i transport, d'urgència per a evitar desnonaments, de beques públiques per a estudiar (de batxillerat o universitàries), i les que existeixin o es puguin establir amb la finalitat explícita de complementar la renda garantida de ciutadania.
5. Els perceptors d'ajuts i prestacions estatals d'atur i per a l'ocupació i els perceptors de pensions contributives i no contributives de la seguretat social no tenen dret a la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania, sens perjudici del que regula la disposició addicional tercera sobre els supòsits de complementarietat.

Article 5. Titulars i beneficiaris de la renda garantida de ciutadania

1. Tenen dret a la renda garantida de ciutadania les persones que compleixin els requisits que regula aquesta llei.
2. Als efectes del que estableix aquesta llei, s'entén per:
 - a) *Titular*: la persona a favor de la qual s'aprova la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania i, si s'escau, un pla individual d'inserció laboral o d'inclusió social.
 - b) *Beneficiaris*: les persones que formen part del mateix nucli com a membres de la unitat familiar respectiva.
 - c) *Destinatari*: el titular i els beneficiaris.
3. En el cas que en una mateixa unitat familiar hi hagi més d'una persona amb dret a ésser titular de la prestació, té preferència per a accedir-hi la persona que no tingui cap tipus d'ingrés econòmic o el tingui més baix, amb preferència, també, per qui tingui la potestat parental.
4. Una unitat familiar només pot donar dret a un sol expedient de prestació de la renda garantida de ciutadania.
5. Les dones que tenen legalment reconeguda la condició de víctima de violència masclista en l'àmbit de la llar adquireixen automàticament la titularitat de la prestació, sempre que hi tinguin dret.

CVE-DOGC-A-17201102-2017

6. La titularitat del dret a la renda garantida de ciutadania pot ésser objecte de modificacions com a conseqüència de les circumstàncies a què fan referència les lletres e i f de l'article 14.1.

Article 6. Unitat familiar

1. Als efectes del que estableix aquesta llei es considera *unitat familiar* la formada per una o més persones que entre elles mantenen vincles familiars per consanguinitat o afinitat fins al segon grau, i també per adopció o acolliment, o vincles de convivència assimilats als vincles esmentats, excloent els que siguin de simple veïnatge compartit. La relació de parentiu es compta a partir del titular.

2. Per a l'aplicació de la renda garantida de ciutadania s'han de tenir en compte els destinataris de les prestacions, tant si viuen sols com en qualitat de membres d'una unitat familiar. En els casos en què se'n justifiqui degudament la necessitat, l'òrgan de gestió que defineix l'article 22 es pot pronunciar per a autoritzar motivadament la consideració de membres de la unitat familiar per a persones amb un grau de parentiu més allunyat.

3. Per a determinar el dret a percebre la prestació es computen els ingressos de totes les persones que formen la unitat familiar.

Article 7. Requisits per a tenir dret a la renda garantida de ciutadania

1. Tenen dret a la renda garantida de ciutadania, amb la condició de titulars, les persones que compleixen els requisits següents:

a) Ésser majors de vint-i-tres anys, o de divuit anys si es troben en alguna de les situacions següents:

- Tenir menors o persones amb discapacitat a càrrec.
- Ésser òrfenes dels dos progenitors.
- Haver estat víctimes de violència masclista en l'àmbit de la llar.
- Qualsevol altra situació o circumstància que s'estableixi per reglament.

b) Estar empadronat en un municipi i residir legalment a Catalunya. Aquest requisit no s'aplica a les dones que tenen permís de residència per reagrupament familiar i el perden com a conseqüència de divorci o separació, ni als catalans retornats.

c) Tenir residència continuada i efectiva a Catalunya durant els vint-i-quatre mesos immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud, sens perjudici del que estableix l'article 23.2.b. No es tenen en compte per al còmput d'aquest període les absències justificades inferiors a un mes.

d) No disposar d'una quantitat d'ingressos, rendes o recursos econòmics considerada mínima per a atendre les necessitats bàsiques d'una vida digna, d'acord amb l'import corresponent de la renda garantida de ciutadania amb relació al llindar d'ingressos fixat per l'indicador de renda de suficiència de Catalunya. La situació d'insuficiència d'ingressos i recursos s'ha de donar, com a mínim, durant els sis mesos immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud de la renda garantida de ciutadania i ha de continuar existint mentre es tramita el procediment de concessió i es percep la prestació.

e) No ésser beneficiàries d'una prestació pública o privada de servei residencial permanent de tipus social, sanitari o sociosanitari, i no estar internades en un centre penitenciari en règim ordinari o tancat.

2. No tenen dret a la renda garantida de ciutadania les persones que es troben en alguna de les circumstàncies següents:

a) Les persones que han cessat voluntàriament llur activitat laboral dins dels dotze mesos anteriors a la sol·licitud de la prestació.

b) Les persones afectades per un acomiadament o per una altra situació anàloga quan tinguin dret a una indemnització o prestació equivalent. En qualsevol cas, aquestes persones tenen dret a la concessió provisional de la renda garantida de ciutadania fins que percebin la indemnització laboral. Un cop percebuda la indemnització, han de tornar les prestacions de la renda garantida de ciutadania com a màxim fins a l'import de la prestació que han percebut, sens perjudici d'actualitzar la sol·licitud d'accés a la renda garantida de ciutadania si es compleixen els requisits.

CVE-DOGC-A-17201102-2017

c) Les persones que han percebut dins els darrers cinc anys qualsevol prestació pública declarada indeguda per resolució administrativa ferma, per causes que els són atribuïbles. Per a poder tornar a sol·licitar la renda garantida de ciutadania en aquesta circumstància ha d'haver transcorregut, com a mínim, un any des de la presentació de la sol·licitud denegada.

d) Les persones que no han interposat una reclamació judicial amb relació a una pensió d'aliments o compensatòria a la qual tenen dret però que no perceben, llevat dels casos que es determinin per reglament.

e) Les persones o unitats familiars que disposen de béns mobles o immobles suficients el valor o rendiments dels quals assegurin els mínims d'una vida digna segons el que disposa aquesta llei, llevat de l'habitatge habitual.

3. Tenen dret a la renda garantida, excepcionalment, les persones que no compleixen els requisits establerts però en les quals concorren circumstàncies extraordinàries per les quals es troben en una situació d'especial necessitat. Aquestes excepcions s'han d'establir per reglament i requereixen l'informe tècnic preceptiu i favorable dels serveis socials públics competents i l'òrgan tècnic de gestió de la renda garantida de ciutadania.

Article 8. Avaluació i acreditació del dret del sol·licitant o la unitat familiar a la renda garantida de ciutadania

1. Els ingressos, les rendes i els recursos que es tenen en compte per a avaluar el compliment del requisit que estableix l'article 7.1.d són els següents:

a) Els rendiments del treball, els rendiments del capital mobiliari i immobiliari, les plusvàlues, els increments patrimonials i els rendiments procedents de qualsevol activitat econòmica.

b) El patrimoni, de qualsevol tipus, llevat de l'habitatge habitual.

c) Els ajuts, les subvencions i altres prestacions econòmiques que es perceben de les administracions públiques o d'entitats públiques o privades, que tenen el tractament que estableix l'article 4.

2. Els ingressos, les rendes i els recursos a què fa referència l'apartat 1 s'acrediten amb la documentació següent:

a) La darrera declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques i la de l'impost sobre el patrimoni, si s'escau, i la certificació de dades fiscals expedit per l'Administració tributària.

b) La certificació del saldo mitjà i extractes bancaris dels darrers sis mesos dels comptes corrents, o altres dipòsits bancaris, que figuren en la certificació de dades fiscals, i també dels nous comptes bancaris que s'han obert amb posterioritat a aquesta declaració o que no hi són declarats.

c) El comprovant d'inscripció com a demandant d'activació laboral a l'òrgan públic competent en matèria d'ocupació de la Generalitat.

d) El certificat de vida laboral del sol·licitant i dels beneficiaris emès per l'Administració de la seguretat social.

e) La certificació dels serveis d'hisenda municipal o del registre cadastral corresponent en què constin els béns de titularitat del sol·licitant en l'impost sobre béns immobles i la situació tributària.

f) Altres documents acreditatius que sol·liciti l'òrgan gestor.

3. La sol·licitud de la renda garantida de ciutadania habilita les administracions competents per a comprovar, d'ofici, les dades de les persones que integren la unitat familiar necessàries per a tramitar i resoldre el procediment.

Article 9. Determinació de l'ocupabilitat

1. En el moment de sol·licitar la prestació s'ha de determinar el grau d'ocupabilitat de tots els titulars i beneficiaris de la prestació de la renda garantida de ciutadania.

2. En funció del perfil d'ocupabilitat que es determini, s'ha de derivar la persona a l'àmbit de seguiment que correspongui.

Article 10. Durada del dret a percebre les prestacions

1. Les persones tenen dret a percebre la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania per tot el

CVE-DOGC-A-17201102-2017

temps en què s'acrediti la situació de necessitat i es compleixin els requisits establerts per l'article 7.

2. El dret a percebre la prestació garantida de ciutadania s'ha de renovar, obligatòriament, per mitjà d'una resolució de pròrroga, cada dos anys, sens perjudici de l'obligació permanent de la persona titular o beneficiària de notificar qualsevol modificació de la situació que ha generat el dret i de la facultat de les administracions públiques responsables de fer-ne les comprovacions pertinents en qualsevol moment.

3. La prestació complementària d'activació i inserció es percep des de l'inici del dret a la prestació, juntament amb la prestació garantida i no condicionada, amb la subscripció del compromís corresponent. La prestació és objecte de revisió al cap de dotze mesos i se'n determina la continuïtat en funció dels informes preceptius.

4. L'incompliment per les administracions públiques competents de l'obligació de proposar el corresponent pla individual d'inserció laboral o d'inclusió social no pot comportar la pèrdua de la prestació econòmica per part del titular o dels beneficiaris que hi puguin accedir. Si l'incompliment és imputable al titular o beneficiari, s'extingeix aquesta prestació, sens perjudici del dret a tornar-la a sol·licitar al cap de dotze mesos.

5. En el cas que un destinatari de la renda garantida de ciutadania accedeixi a un lloc de treball a jornada completa, continua percebent la prestació complementària d'activació i inserció durant sis mesos.

Article 11. Obligacions dels destinataris de la prestació econòmica

1. La concessió de la renda garantida de ciutadania implica que les persones destinatàries accepten i compleixen les obligacions generals i específiques que estableix aquest article.

2. Els titulars i, si s'escau, els beneficiaris de la prestació de la renda garantida de ciutadania tenen les obligacions següents:

a) Comunicar a les entitats gestores que correspongui, dins el termini d'un mes des que es produeixin, els canvis de situació patrimonial, personal o familiar que, d'acord amb aquesta llei puguin modificar, suspendre o extingir la prestació econòmica. Així mateix, han de comunicar, també dins el termini d'un mes, el canvi de residència habitual.

b) Sol·licitar, sens perjudici del que estableix l'article 4, qualsevol altra prestació econòmica, contributiva o no contributiva, a què tinguin dret durant la percepció de la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania.

c) No renunciar, de manera voluntària, a una altra prestació o ajut que estiguin percebent en el moment d'accedir al dret a la renda garantida de ciutadania.

d) Facilitar la tasca de les persones que han d'avaluar llur situació i col·laborar-hi proporcionant totes les dades necessàries i responent als requeriments que facin les administracions competents per a acreditar que es manté la situació de necessitat que va donar dret al cobrament de la prestació.

e) Mantenir-se inscrits al Servei Públic d'Ocupació de Catalunya i no rebutjar una oferta de treball adequada, segons la normativa reguladora de la prestació per desocupació.

f) Residir de manera continuada i efectiva a Catalunya durant el temps en què perceben la prestació econòmica. No computen com a absències que interrompen la continuïtat de la residència les sortides del territori català, prèviament comunicades a l'òrgan que en fa el seguiment, que no superin un mes, en un període de dotze mesos. En casos excepcionals, l'absència pot arribar als dos mesos, sempre que sigui per malaltia greu o mort de familiars. Aquestes absències excepcionals han d'ésser comunicades prèviament a l'òrgan de gestió, el qual, en un termini de deu dies, ha de resoldre amb la presentació prèvia de la documentació justificativa que es determini per reglament.

g) Reintegrar la prestació en el cas que s'hagi percebut indegudament.

3. Els beneficiaris de la prestació complementària d'activació i inserció tenen, a més de les que estableix l'apartat 2, les obligacions següents:

a) Signar el compromís de seguir, i quan sigui ofert, acordar, subscriure i complir, el pla individual d'inserció laboral o d'inclusió social.

b) Trobar-se disponibles per a treballar, llevat de:

– Les persones que tenen reconeguda la condició de persona amb discapacitat amb un grau igual o superior al 65%.

CVE-DOGC-A-17201102-2017

– Les persones que, segons l'organisme encarregat de la gestió de la prestació, en col·laboració, si escau, amb els serveis socials municipals, i tenint en compte el criteri d'aquests serveis, no es troben en situació d'incorporar-se al mercat laboral a curt o mitjà termini.

La disponibilitat per a l'ocupació comporta l'obligació d'estar inscrit com a demandant d'ocupació, de no rebutjar una oferta de feina adequada, d'acord amb el que estableix la normativa sobre la prestació per desocupació, de no causar baixa voluntària en un lloc de treball i de no sol·licitar l'excedència voluntària.

4. L'ens gestor pot excloure les obligacions establertes per la lletra e de l'apartat 2, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, en els casos en què ja es disposi de serveis de suport adequats que no calgui integrar en un pla individualitzat de suport i activitats.

Article 12. Modificació i revisió de la prestació

1. El canvi en les circumstàncies personals, econòmiques o patrimonials de la persona titular de la renda garantida de ciutadania, o d'algun dels membres de la unitat familiar, comporta la disminució o l'augment de la prestació econòmica garantida i de la prestació complementària d'activació i inserció, mitjançant la revisió corresponent per l'òrgan competent.

2. L'òrgan competent per a la gestió de la renda garantida ha de fer una revisió biennal, com a mínim, del compliment dels requisits per part dels beneficiaris de la prestació, sens perjudici de la supervisió permanent i de les revisions que es considerin oportunes.

3. La modificació de la quantia de la prestació econòmica de la renda garantida i de la prestació complementària d'activació i inserció a què fa referència l'apartat 1 té efectes econòmics a comptar del dia 1 del mes següent al mes en què s'ha produït el canvi de les circumstàncies que la justifiquen. En el cas que es produeixi una modificació d'import a la baixa, el titular de la prestació econòmica ha de retornar, si escau, la quantitat percebuda indegudament des del dia 1 del mes següent al mes en què s'ha produït la variació. Si la modificació és a l'alça, l'òrgan competent ha d'abonar, com a endarreriment, les diferències pendents de percebre des del dia 1 del mes següent al mes en què s'ha produït la variació.

Article 13. Suspensió de la prestació

1. La percepció de la renda garantida de ciutadania se suspèn per qualsevol de les causes següents:

a) Per l'obtenció d'un treball temporal a jornada completa, sens perjudici del que estableix l'article 10.5.

b) Per la percepció, amb caràcter temporal, d'ingressos econòmics, no salarials, per un import igual o superior a l'indicador de renda de suficiència de Catalunya aplicable en cada moment.

d) Per l'incompliment injustificat dels requeriments de l'òrgan competent per a la gestió de la prestació quan aquest òrgan vulgui comprovar si continuen existint els requisits per a tenir-hi dret. En aquest cas, la durada màxima de la suspensió és de dos mesos, transcorreguts els quals es declara l'extinció del dret si continua l'incompliment.

e) Per no haver sol·licitat qualsevol altra prestació o ajut econòmic, contributiu o no contributiu, a què la persona tingui dret, des que li fou aprovada la prestació de la renda garantida de ciutadania.

2. La prestació complementària d'activació i inserció se suspèn per l'incompliment de qualsevol de les obligacions que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 11, i també per l'incompliment per part del beneficiari del pla d'inclusió social o d'inserció laboral.

3. La suspensió del dret a percebre la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania i de la prestació complementària d'activació i inserció té efectes econòmics a comptar del dia 1 del mes següent al mes en què es dicta la resolució de suspensió. La suspensió es manté mentre continuen existint les circumstàncies que hi han donat lloc, però en cap cas per un període continuat de més de dotze mesos, període després del qual s'extingeix la prestació i es pot tornar a sol·licitar.

4. La percepció de la prestació de la renda garantida de ciutadania es reprèn si desapareixen les circumstàncies que n'han justificat la suspensió. La prestació econòmica es reprèn amb efectes econòmics del dia 1 del mes següent al mes en què els destinataris l'han sol·licitada.

5. L'òrgan competent per a la gestió de la renda garantida de ciutadania pot acordar la suspensió cautelar del pagament de la prestació si té el coneixement fonamentat d'indisidències clars de l'existència d'alguna de les causes que estableix l'apartat 1, referida a la persona titular o a algun dels membres de la unitat familiar mentre

CVE-DOGC-A-17201102-2017

s'instrueix l'expedient de comprovació corresponent, en què s'ha de requerir la documentació al titular. Si el titular no presenta la documentació en el termini establert, la prestació s'entén extingida. La resolució definitiva sobre la suspensió s'ha d'adoptar en el termini de tres mesos a comptar de la data de la suspensió cautelar. Si s'han complert tots els tràmits administratius pertinents i el titular ha presentat la documentació o al·legació necessàries i no es notifica la resolució definitiva en el termini establert, s'entén que la suspensió s'ha deixat sense efecte. Si es resol de no suspendre la prestació, sia de manera expressa o tàcita, la persona titular té dret a cobrar les quantitats que ha deixat de percebre durant el temps de la suspensió cautelar.

Article 14. Extinció del dret a rebre la prestació

1. El dret de percebre la prestació de la renda garantida de ciutadania i de la prestació complementària d'activació i inserció s'extingeix per les causes següents:

a) La pèrdua de qualsevol dels requisits que estableix l'article 7 i que cal acreditar per a accedir-hi, inclosa la desaparició de la situació de necessitat que ha motivat la prestació.

b) L'incompliment de les obligacions regulades per l'article 11.

c) La no comunicació del canvi de qualsevol circumstància personal, familiar o laboral que comporti la pèrdua del dret a la percepció de la prestació. En aquest cas, s'ha de retornar la quantitat indegudament percebuda.

d) L'engany en les dades proporcionades per a acreditar el compliment dels requisits per a accedir a la prestació o mantenir-la.

e) La mort o l'absència no justificada de la persona titular. A aquests efectes, s'entén per absència la circumstància que impedeix d'alguna manera la localització dels destinataris un cop exhaurits els procediments de notificació establerts per la normativa vigent. En els casos de mort o absència del titular per abandonament de la seva família s'ha de revisar l'expedient per a traspassar-ne la titularitat a un altre membre de la unitat familiar, si compleix els requisits establerts per aquesta llei, i, en qualsevol cas, s'han de prendre les mesures adequades a fi que la resta dels components no quedin desprotegits.

f) La resolució judicial que comporti la privació de llibertat de la persona titular. En aquest cas, s'ha de revisar l'expedient per a traspassar-ne la titularitat a un altre membre de la unitat familiar, si compleix els requisits establerts per aquesta llei.

g) El trasllat de la residència habitual a un municipi de fora del territori de Catalunya.

h) La renúncia de la persona titular, sens perjudici que la resta de beneficiaris puguin sol·licitar la prestació a què poden tenir dret.

2. En el cas que la prestació s'extingeixi per l'incompliment de les obligacions establertes per les lletres a o b de l'article 11.2, no es pot tornar a sol·licitar la prestació fins al cap de dotze mesos a comptar de la data de l'extinció.

3. En el cas que la prestació s'extingeixi per l'incompliment de les obligacions establertes per les lletres e o f de l'article 11.2, no es pot tornar a sol·licitar la prestació fins al cap de vint-i-quatre mesos a comptar de la data de l'extinció.

4. En el cas que la prestació s'extingeixi per l'incompliment de les obligacions establertes per les lletres c o d de l'article 11.2, o per l'engany en l'acreditació dels requisits, no es pot tornar a sol·licitar la prestació fins al cap de trenta-sis mesos a comptar de la data de l'extinció.

5. Les prestacions objecte d'aquesta llei es regeixen, en el que aquesta no estableix, pel règim d'infraccions i sancions establert per la llei de serveis socials.

6. Les quantitats percebudes indegudament s'han de reintegrar a l'Administració pública i el deute contret té la consideració de deute de dret públic.

Article 15. Dades personals

1. Les dades personals que consten en l'expedient administratiu i els informes necessaris corresponents han d'ésser solament els imprescindibles per a resoldre la sol·licitud inicial de la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania i fer-ne el seguiment.

2. Les administracions públiques han de garantir la confidencialitat de les dades personals que consten en els

CVE-DOGC-A-17201102-2017

expedients instruïts per a resoldre les sol·licituds de la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania, d'acord amb el que estableix la legislació vigent en matèria de protecció de dades personals i del dret a la intimitat.

Article 16. Integració de dades

S'estableixen, tot respectant els requisits de confidencialitat i reserva determinats per l'ordenament legal vigent, les condicions per a una integració efectiva de dades, d'acord amb les disposicions següents:

- a) Les administracions públiques competents en cada cas han de cedir les dades de caràcter personal necessàries per a acreditar la residència i la convivència, per a valorar la situació de necessitat i per a acreditar les altres circumstàncies que siguin determinants per a accedir a cada prestació i per a mantenir-la, en el marc de la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.
- b) L'ens o l'òrgan gestor de les prestacions pot facilitar dades de caràcter personal, necessàries per a la gestió dels expedients, a l'Administració tributària, a les entitats gestores de la seguretat social i a altres entitats públiques, amb finalitats fiscals i de control de les prestacions.
- c) S'ha de crear per reglament un fitxer únic de dades personals de totes les prestacions socials de caràcter econòmic, inclosa la renda garantida de ciutadania.

Article 17. Finançament de la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania

1. La prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania es finança a càrrec del pressupost de la Generalitat, a més de les aportacions econòmiques que puguin fer altres administracions públiques. Per a assegurar la cobertura suficient de la prestació, els crèdits tenen el caràcter d'ampliables, d'acord amb la legislació vigent.
2. La Generalitat, per mitjà dels departaments competents, s'ha de fer càrrec de:
 - a) L'abonament de la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania i de la prestació complementària d'activació i inserció.
 - b) Les despeses derivades dels plans individuals d'inserció laboral i d'inclusió social.

Article 18. Quantia de la prestació econòmica

1. L'import màxim de la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania, i el llindar d'ingressos per a percebre la prestació, inclosa la quantitat corresponent a la prestació complementària d'activació i inserció, és, quan es tracti d'una unitat familiar d'un sol membre, del 100% de la quantia de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya.
2. En el cas que la unitat familiar del titular de la prestació de la renda garantida de ciutadania consti de dos membres, l'import màxim mensual, inclosa la quantitat corresponent a la prestació complementària d'activació i inserció, és del 150% de la quantia de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, llevat de quan el titular de la unitat familiar monoparental compatibilitza la prestació amb el treball a temps parcial, en què el segon membre percep, inicialment, l'import fixat per l'apartat 3.
3. En el cas que la unitat familiar del titular de la prestació de la renda garantida de ciutadania consti de més de dos membres, s'incrementa l'import màxim mensual en cent euros per membre, fins al cinquè membre.
4. La prestació complementària d'activació i inserció té un import mensual de cent cinquanta euros, i es modifica en la mateixa proporció en què varii l'indicador de renda de suficiència de Catalunya vigent en cada moment. Només tenen dret a aquesta quantitat els titulars i beneficiaris que subscriguin el compromís de seguir el pla d'inserció laboral o d'inclusió social i compleixin les activitats detallades en el pla de treball. El compliment del pla és avaluable periòdicament i de manera individualitzada.
5. L'import total de la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania no pot excedir en cap cas del 182% de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya vigent en cada moment ni pot ésser inferior al 10% d'aquest indicador.

Article 19. Pagament de la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania

CVE-DOGC-A-17201102-2017

1. El pagament de la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania correspon al departament competent en aquesta matèria. El pagament s'ha de fer en dotze mensualitats per mitjà d'una transferència bancària a favor del titular o, excepcionalment, d'una tercera persona que legalment el representi o de l'entitat que atengui el destinatari, quan això pugui assegurar-ne la finalitat.

2. La prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania resta exempta de tributació en els termes establerts per la normativa fiscal.

Article 20. Acords d'inclusió social i laboral

1. Els titulars de la prestació complementària d'activació i inserció de la renda garantida de ciutadania han d'acordar i subscriure un acord d'inclusió social o laboral que defineixi les accions específiques adaptades a les necessitats de cada membre de la unitat familiar per a prevenir el risc o la situació d'exclusió.

2. L'acord s'ha de determinar per a cada persona atenent-ne les característiques, les necessitats i les possibilitats específiques, i s'ha d'evitar d'incloure-hi actuacions o mesures innecessàries a fi de fomentar l'autonomia dels beneficiaris.

3. L'acord ha d'incloure mesures socials, formatives, laborals, educatives, de salut o d'habitatge, entre altres. Així mateix, pot comptar amb la participació de les entitats d'iniciativa social per a desenvolupar-lo.

4. Les administracions públiques, en l'àmbit de llurs competències en matèria de formació i ocupació, han d'impulsar i aplicar mesures orientades a afavorir i facilitar la incorporació a l'ocupació de persones o grups que, per llurs característiques, no puguin o tinguin dificultats per accedir-hi en condicions d'igualtat, especialment les persones destinatàries de la renda garantida de ciutadania.

5. Els serveis de les administracions públiques tenen la responsabilitat d'assegurar el volum i la qualitat dels serveis associats als plans d'inclusió en funció de llurs competències.

Article 21. Administracions públiques competents

1. L'Administració de la Generalitat és la responsable de la resolució del dret a la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania. Poden participar en la tramitació, la gestió, l'execució i el seguiment dels plans d'inserció laboral i inclusió social les administracions locals i les entitats del tercer sector, degudament acreditades, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

2. La Generalitat, per mitjà del departament competent en matèria de prestacions socials, és qui té la responsabilitat de resoldre la sol·licitud presentada i, si s'escau, de pagar la prestació als titulars dels expedients.

3. Les administracions i les organitzacions afectades han d'establir els mecanismes de coordinació oportuns, i també els criteris comuns d'actuació que siguin necessaris per a l'efectivitat d'aquesta llei.

Article 22. Òrgans per a gestionar la renda garantida de ciutadania

1. La recepció de les sol·licituds de les prestacions, l'elaboració i l'acord del pla d'inserció laboral i l'orientació i el seguiment d'aquest pla corresponen al servei públic competent en matèria d'ocupació.

2. L'elaboració i l'acord del pla d'inclusió social i l'orientació i el seguiment d'aquest pla corresponen als serveis públics competents en matèria de serveis socials.

3. La gestió econòmica i l'administrativa, entre altres, i la resolució, la suspensió, la retirada i el pagament de la prestació corresponen a l'òrgan corresponent del departament competent en matèria de prestacions socials que determini el Govern.

4. La gestió de la planificació, l'avaluació i l'orientació es fa per mitjà d'una comissió interdepartamental creada pel Govern.

5. L'òrgan tècnic del departament competent en matèria de prestacions socials executa els acords de la comissió interdepartamental a què fan referència l'apartat 4 i la disposició transitòria sisena i actua com a òrgan de suport d'aquesta en l'exercici de les seves funcions de coordinació, de gestió i de seguiment. Aquest òrgan és dotat d'un equip tècnic de caràcter multidisciplinari amb les funcions següents:

CVE-DOGC-A-17201102-2017

- a) Fer el seguiment i la valoració dels plans individuals i de la consecució dels objectius.
- b) Fer el seguiment i la valoració de les polítiques actives i els serveis d'inclusió oferts als receptors de la prestació.
- c) Actuar com a equip responsable de la coordinació i el millorament funcional de les diferents unitats que intervenen en la prestació.

Article 23. Òrgan de seguiment de la renda garantida de ciutadania

1. En el termini de cinc mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'ha de crear per decret una comissió de govern de la renda garantida de ciutadania integrada, de manera paritària, per representants de l'Administració de la Generalitat i per les organitzacions sindicals i empresarials més representatives de Catalunya, entitats del tercer sector, entitats representatives del treball social i entitats representatives del món local, amb el vot de qualitat de la persona titular del departament competent en la matèria. Aquesta comissió s'ha de reunir trimestralment.

2. La comissió duu a terme funcions d'avaluació i seguiment de l'aplicació i el funcionament de la renda garantida de ciutadania. Concretament, les següents:

- a) Analitzar l'evolució dels expedients, el comportament en la demanda i els efectes sobre el mercat de treball, i, específicament, la compatibilitat de la renda garantida de ciutadania amb les rendes del treball a temps parcial, per tal d'informar sobre el procés de generalització amb totes les rendes de treball derivades de contractes a temps parcial.
- b) Avaluar el possible efecte crida que s'hagi produït i, si s'escau, constatar que s'ha produït un increment de com a mínim un 10% de noves sol·licituds de la renda garantida de ciutadania de persones acabades de censar a Catalunya. Si és així, informar de manera favorable perquè s'ampliï el requisit de residència prèvia fins a un total de trenta-sis mesos. En aquest cas, s'habilita el Govern perquè per reglament pugui ampliar el període de vint-i-quatre mesos de residència legal fins a trenta-sis mesos, per a tenir dret a la prestació.
- c) Avaluar la taxa de cobertura de la prestació sobre el conjunt de la població i la seva suficiència econòmica.
- d) Revisar, a la vista del Mapa de prestacions socials de Catalunya, el conjunt de prestacions econòmiques i de serveis existents per tal de portar a terme la necessària racionalització i simplificació de les prestacions existents, i, si s'escau, fer els informes que consideri pertinents.

Article 24. Coordinació de les actuacions

1. Per a coordinar i racionalitzar totes les actuacions que deriven de l'aplicació de la renda garantida de ciutadania en l'atenció social primària es poden constituir organismes de coordinació, d'àmbit municipal, comarcal o regional, la composició i el funcionament dels quals s'han de fixar per reglament. Aquests organismes han de disposar de la informació necessària per a gestionar adequadament la coordinació i per a afavorir la racionalització de la renda garantida de ciutadania en l'àmbit dels serveis socials d'atenció primària.

2. Les administracions públiques han de facilitar als òrgans de gestió a què fa referència l'article 22, i altres que es poden determinar per reglament, la informació necessària a fi que en qualsevol moment es puguin fer les comprovacions que l'òrgan consideri convenients, per tal de verificar el compliment dels requisits i de les condicions establerts per a rebre la prestació econòmica. Les entitats d'iniciativa social que fan actuacions de reinserció per mitjà d'un conveni tenen la mateixa obligació.

Article 25. Presentació de les sol·licituds

- 1. Les sol·licituds de prestació de la renda garantida de ciutadania poden ésser presentades pel titular o per una tercera persona que el representi legalment.
- 2. En el moment de la sol·licitud, i en el cas que es vulgui accedir a la prestació complementària d'activació i inserció, s'ha de signar un compromís de seguir el pla individual d'inclusió social o d'inserció laboral.
- 3. Les sol·licituds de prestacions econòmiques només s'han d'acompanyar de la documentació necessària per a justificar el compliment dels requisits que no hagi estat elaborada per una altra administració pública o que no estigui ja en poder de les administracions públiques, si bé en aquest cas es pot requerir que es faciliti informació sobre l'expedient, l'actuació o l'arxiu en què es troba la dada o el document.

CVE-DOGC-A-17201102-2017

4. L'òrgan gestor que tramita la sol·licitud ha de comprovar d'ofici qualsevol de les dades i demanar la informació que calgui per a tramitar la sol·licitud o revisar el compliment dels requisits exigits per a tenir dret a la renda garantida de ciutadania. Aquest òrgan ha de respectar en qualsevol cas el que estableix la legislació relativa a la protecció de dades de caràcter personal.

Article 26. Resolució administrativa de les sol·licituds

1. L'administració pública competent ha de dictar una resolució expressa denegant o atorgant la prestació en el termini de quatre mesos a comptar de la data d'entrada de la sol·licitud al registre.
2. Un cop transcorregut el termini a què fa referència l'apartat 1 sense que s'hagi notificat la resolució a la persona interessada, s'ha d'entendre estimada la sol·licitud.
3. El que estableixen els apartats 1 i 2 s'aplica a la resolució administrativa de pròrroga a què fa referència l'article 10.2.
4. El dret d'accés a la renda garantida de ciutadania té efectes econòmics des de la data de presentació de la sol·licitud.
5. En el termini de tres mesos a comptar de la data de la resolució d'atorgament de la prestació econòmica s'ha de proposar i acordar el pla individual d'inserció laboral o d'inclusió social corresponent quan ha estat sol·licitat l'accés a la prestació complementària d'activació i inserció.

Article 27. Recursos administratius i judicials contra les resolucions

1. El sol·licitant pot interposar recurs d'alçada contra les resolucions d'aprovació, denegació, modificació, suspensió o extinció de la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania. El recurs s'ha de resoldre en el termini de tres mesos. Un cop vençut aquest termini sense que s'hagi dictat resolució expressa, el recurs es pot considerar desestimat.
2. Contra les resolucions administratives que posen fi al procediment administratiu es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

Disposicions addicionals

Disposició adicional primera. No inclusió en el sistema de la seguretat social

Les prestacions econòmiques assistencials establertes per aquesta llei, atesa llur naturalesa, no formen part del sistema de la seguretat social i no estan incloses en l'àmbit d'aplicació del Reglament (CE), núm. 883/2004, del 29 d'abril de 2004, sobre la coordinació dels sistemes de seguretat social.

Disposició adicional segona. Complementació de les prestacions econòmiques de protecció social de l'Administració de l'Estat

Les prestacions econòmiques, contributives i no contributives, de protecció social de l'Administració de l'Estat són complementades per les prestacions que estableix la Llei 13/2006, del 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, i el Decret 123/2007, del 29 de maig.

Disposició adicional tercera. Prestacions complementàries

1. Es modifica l'article 21 de la Llei 13/2006, del 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que resta redactat de la manera següent:

«Article 21. Prestacions econòmiques complementàries als ajuts, les pensions i les prestacions estatals

»1. Es crea una prestació de dret subjectiu per a complementar els ajuts, les pensions i les prestacions estatals.

CVE-DOGC-A-17201102-2017

»2. Els beneficiaris d'una pensió no contributiva per invalidesa o jubilació del sistema de la seguretat social tenen dret a una prestació complementària a càrrec de la Generalitat, sempre que compleixin la resta de requisits que marca la present llei. La quantia de la prestació complementària és la que es derivi de l'aplicació de les condicions, circumstàncies i quanties que estableix la disposició transitòria tercera de la Llei de la renda garantida de ciutadania, i ha d'ésser la necessària per a arribar a la quantia de la renda garantida de ciutadania vigent en cada moment, inclosa la prestació complementària d'activació i inserció.

»3. Els beneficiaris d'ajuts, prestacions i pensions diferents d'aquells a què es refereix l'apartat 2, sempre que siguin inferiors als imports fixats en el llistat d'ingressos per a l'accés a la renda garantida de ciutadania i que compleixin la resta de requisits que marca la Llei de la renda garantida de ciutadania, reben un complement econòmic, de caràcter subsidiari a l'ajut, prestació o pensió que percebin, per a equiparar llur nivell de prestacions al dels perceptors de la renda garantida de ciutadania, inclosa la prestació complementària d'activació i inserció, en les condicions, circumstàncies i quanties que estableix la disposició transitòria tercera de la Llei de la renda garantida de ciutadania.

»4. Són causes d'extinció de la prestació complementària, a més de les establertes amb caràcter general, les següents:

»a) Deixar de rebre la prestació objecte del complement.

»b) Ésser usuari d'una prestació econòmica o de serveis d'acolliment residencial, sanitari o de naturalesa anàloga, sempre que aquesta prestació sigui finançada amb fons públics, o estar internat en un centre penitenciari en règim ordinari o tancat.»

2. Les prestacions econòmiques complementàries regulades per aquesta disposició tenen efectes des del 15 de setembre de 2017.

3. Les sol·licituds de les prestacions econòmiques complementàries regulades per aquesta disposició, i, si s'escau, els pagaments corresponents, es fan d'acord amb el que estableix el Decret 123/2007, del 29 de maig.

Disposició addicional quarta. Dret dels refugiats a la renda garantida de ciutadania

Per a l'accés dels refugiats al dret a percebre la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania, en compliment de la Convenció sobre l'estatut dels refugiats, adoptada a Ginebra el 28 de juliol de 1951, i la resta de normatives internacionals reguladores de la condició de refugiat i de beneficiaris de protecció internacional, s'ha de tenir en compte el que segueix:

a) El requisit de residència legal, continuada i efectiva a Catalunya dels refugiats s'ha d'acreditar per mitjà de l'empadronament durant el període de temps en què han estat beneficiaris de programes derivats del compliment de les obligacions de la Convenció de Ginebra o, en qualsevol cas, durant un període mínim d'un any.

b) Els ingressos econòmics que han percebut els refugiats com a beneficiaris de programes derivats del compliment de les obligacions de la Convenció de Ginebra no es tenen en compte per al compliment del requisit d'insuficiència d'ingressos i recursos durant els sis mesos anteriors a la presentació de la sol·licitud de la renda garantida de ciutadania.

c) Les prestacions que estableix aquesta llei resten condicionades al compliment d'un pla individual d'activitats que, de comú acord amb cada refugiat, és determinat per l'ajuntament del municipi en què resideix aquesta persona en el moment de sol·licitar la percepció de la renda garantida de ciutadania, d'acord amb les condicions generals establertes pel departament competent en matèria de prestacions socials.

Disposició addicional cinquena. Llars amb més d'una unitat familiar

S'han de regular per reglament els casos en què resideix en una mateixa llar més d'una unitat familiar destinatària de la renda garantida de ciutadania. Mentre no es fa el desplegament reglamentari, l'òrgan de gestió tècnica de la renda garantida de ciutadania ha de valorar les circumstàncies dels casos de residència de més d'una unitat familiar en una mateixa llar.

Disposició addicional sisena. Informe general d'avaluació

CVE-DOGC-A-17201102-2017

L'Administració de la Generalitat ha d'elaborar anualment un informe general d'avaluació de l'aplicació d'aquesta llei. Aquest informe ha de permetre avaluar la taxa de cobertura de la prestació i la seva suficiència econòmica.

Disposició addicional setena. Informe d'aplicació i efectivitat

El Govern ha de presentar al Parlament de Catalunya, dins el quart trimestre de 2018, un informe sobre l'aplicació i l'efectivitat de la renda garantida de ciutadania durant els dotze primers mesos de vigència d'aquesta llei.

Disposició addicional vuitena. Convenis amb altres comunitats autònomes

El Govern, amb l'objectiu d'afavorir la inclusió social i la inserció laboral, i també per a facilitar els projectes vitals de les persones perceptores reals i potencials de la renda garantida de ciutadania, pot establir convenis amb altres comunitats autònomes que permetin la mobilitat de les persones entre les comunitats respectives sense la pèrdua del dret a la garantia d'uns recursos mínims, en virtut del principi de reciprocitat.

Disposició addicional novena. Mesures de desplegament i cobertura

El Govern ha d'analitzar, conjuntament amb les entitats municipalistes representatives del món local, les necessitats econòmiques, tècniques i humanes que es desprenen del ple desplegament d'aquesta llei i ha d'adoptar, de manera consensuada, les mesures polítiques i pressupostàries, si s'escau, necessàries per cobrir-les.

Disposicions transitòries

Disposició transitòria primera. Titulars de la renda mínima d'inserció regulada per la Llei 10/1997

1. Els titulars dels drets econòmics en aplicació de la Llei 10/1997, del 3 de juliol, de la renda mínima d'inserció, que estiguin percebent la prestació econòmica que s'hi regula passen a percebre la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania, sens perjudici de la facultat de l'administració competent de comprovar el compliment dels requisits d'accés a la nova renda garantida de ciutadania.
2. Als beneficiaris d'una renda mínima d'inserció no se'ls redueix la quantia que reben per aquesta prestació amb l'aplicació de la renda garantida de ciutadania, sempre que continuïn complint els requisits per a rebre-la.

Disposició transitòria segona. Termini i efectes

El termini de resolució per a les sol·licituds que es presentin en el termini de dos mesos a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquesta llei és de cinc mesos. La resolució estimatòria, expressa o tàcita, del dret a la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania té efectes des del 15 de setembre de 2017.

Disposició transitòria tercera. Desplegament i quantia de la prestació

1. Les quanties econòmiques de la prestació de la renda garantida de ciutadania s'han de desplegar de manera gradual, entre la data d'entrada en vigor d'aquesta llei i fins a la plena implantació l'1 d'abril de 2020. El requisit de carència d'ingressos inferior és d'entre el 85% del principi (15 de setembre de 2017) i el 100% de l'indicador de renda de suficiència al final d'aquest període.
2. Per a cadascun dels períodes que s'indiquen a la taula següent són aplicables el llindar de pobresa i la quantia de la prestació que s'hi estableix, en funció de la persona o persones que formen part de la unitat familiar i sempre en les quanties que es derivin del tant per cent de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya vigent en cada moment:

CVE-DOGC-A-17201102-2017

Membres unitat familiar	2017, 15 de setembre		2018, 15 de setembre		2019, 15 de setembre		2020, 1 d'abril	
	Import	% IRSC	Import	% IRSC	Import	% IRSC	Import	% IRSC
1 adult	564	85%	604	91%	644	97%	664	100%
2 adult	836	126%	896	135%	956	144%	996	150%
3	911	137%	971	146%	1.031	155%	1.096	165%
4	986	148%	1.046	157%	1.106	166%	1.196	180%
5	1.061	160%	1.121	169%	1.181	178%	1.208	182%

Disposició transitòria quarta. Compatibilitats

1. La compatibilitat de la renda garantida de ciutadania amb les rendes del treball a temps parcial es produeix de manera progressiva i gradual i fineix amb la generalització de la complementarietat amb totes les rendes derivades de contractes a temps parcial per a totes les persones que no disposin d'una quantitat d'ingressos, rendes o recursos econòmics considerada mínima per a atendre les necessitats bàsiques d'una vida digna, d'acord amb l'import corresponent de la renda garantida de ciutadania. A aquestes persones se'ls complementen els ingressos fins arribar a aquest import.

2. A partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta llei, la renda garantida de ciutadania és compatible amb les rendes del treball a temps parcial en els casos següents:

a) Famílies monoparentals amb fills a càrrec. En aquest cas, l'import de la prestació de la renda garantida de ciutadania consisteix en la diferència entre les rendes del treball i l'import de la prestació, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria tercera. També inicialment, la segona persona de la unitat familiar només té dret a percebre, en concepte de fills a càrrec, l'import fixat per a la tercera persona en la taula de la disposició transitòria tercera, és a dir, entre 75 i 100 euros mensuals, d'acord amb el desplegament previst.

b) Persones que fins a la data d'entrada en vigor d'aquesta llei siguin beneficiàries de la renda mínima d'inserció i l'estiguin compatibilitzant amb rendes de contractes de treball a temps parcial en els termes establerts legalment. En aquest cas, l'import de la prestació de la renda garantida de ciutadania consisteix en la diferència entre les rendes del treball i l'import de la prestació, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria tercera.

c) Perceptors de la renda garantida de ciutadania que obtinguin un contracte de treball a temps parcial amb uns ingressos inferiors a l'import corresponent de la renda garantida de ciutadania. En aquest cas, l'import de la prestació de la renda garantida de ciutadania consisteix en la diferència entre les rendes del treball i l'import de la prestació, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria tercera, inicialment durant sis mesos.

3. La quantia de la renda garantida de ciutadania no pot ésser objecte d'increment com a conseqüència d'una reducció del temps de treball contractat per mitjà del contracte de treball a temps parcial, llevat que es produeixi per raons acreditades de caràcter econòmic, tècnic, organitzatiu o productiu.

Disposició transitòria cinquena. Sol·licituds de la renda mínima d'inserció pendents de resolució o suspeses

Les sol·licituds presentades a l'empara de la Llei 10/1997, del 3 de juliol, de la renda mínima d'inserció, que es trobin pendents de resolució o suspeses en la data d'entrada en vigor de la present llei es resolen amb el sistema de protecció que estableix la present llei.

Disposició transitòria sisena. Vigència de les atribucions de la Comissió Interdepartamental de la Renda Mínima d'Inserció i de l'òrgan tècnic

CVE-DOGC-A-17201102-2017

Mentre no es desplega reglamentàriament la comissió a què fa referència l'article 22.4 i l'òrgan a què fa referència l'article 22.5, les funcions d'aquesta comissió i d'aquest òrgan s'atribueixen a la Comissió Interdepartamental de la Renda Mínima d'Inserció i a l'òrgan tècnic de la renda mínima d'inserció establerts per la Llei 10/1997, del 3 de juliol, de la renda mínima d'inserció.

Disposició transitòria setena. Absències justificades

Mentre no es desplega reglamentàriament aquesta llei, es consideren absències justificades, a l'efecte de l'aplicació del que estableix l'article 7.1.c, les que estableix la Llei 10/1997, del 3 de juliol, de la renda mínima d'inserció.

Disposició derogatòria

Es deroga la Llei 10/1997, del 3 de juliol, de la renda mínima d'inserció, amb les excepcions que estableixen les disposicions transitòries de la present llei.

Disposicions finals

Disposició final primera. Desplegament reglamentari

El Govern, en el termini de tres mesos a comptar de l'aprovació d'aquesta llei, ha d'iniciar els tràmits del desplegament reglamentari.

Disposició final segona. Partida pressupostària

1. El Govern ha d'incloure en el projecte de llei de pressupostos de la Generalitat la partida pressupostària necessària per a garantir l'efectivitat d'aquesta llei.
2. La Llei de pressupostos de la Generalitat ha de fixar anualment la quantia de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya.

Disposició final tercera. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor el 15 de setembre de 2017.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 20 de juliol de 2017

Carles Puigdemont i Casamajó

President de la Generalitat de Catalunya

(17.201.102)